

Moderna Ikona

Victoria Rose , engleska spisateljica i pijanistica upravo je završila knjigu inspiriranu likom i djelom Tonèija Huljiæa. Knjiga bi trebala ugledati svjetlost dana početkom prosinca. Knjiga je namijenjena svjetskom tržištu a očekuje se izdanje i u Hrvatskoj...više...

Predgovor autora

12. prosinca 2007.

Sastanak.

Napisati jedno dostojno djelo o Tonèi Huljiæu bilo je nekoemu sam ozbiljno promislila kad se počelo razgovarati o prijedlogu pisanja knjige. Mogu zamisliti da bi mnogi autori, kada razmišljaju da pišu o tako plodnom kompozitoru odmah počeli pisati o svim mogućim nagradama koje je dobio, kao na primjer onu iz 2000. godine, godine milenija, kada je dobio nagradu za "Najbolje prodavanog kompozitora i producenta tokom 90-ih godina," ili nebrojene Golden Bird Awards. Međutim, nakon što sam upoznala kompozitora osobno, morala sam odlučiti da pišem o samom čovjeku, a ne o komercijalnom aspektu njegove karijere, a ta je odluka jednostavno došla zato što sam njegove ideje i njegovu osobu doživjela tako čisto i didaktičkim, da sam smatrala da se ne smiju izgubiti među detaljima, i datumima ili vremenskim okvirima.

Sigurna sam da će u budućnosti biti nebrojeno toga napisano o Tonèi Huljiæu, što će biti strogo biografski, no u ovom pisanju, odlučila sam se stvoriti moje biografije i skica karaktera kompozitora, i dok sam završavala posljednji redak knjige, znala sam da se isplatilo.

Na početku ovog projekta, htjela sam se opredijeliti za jednu ideju, jedan kut pisanja, prije nego sam upoznala Tonèi Huljiæa. To, ubrzo sam shvatila, je bilo nemoguće, jer, kad sam jednom sjedila nasuprot kompozitora, odmah sam poželjela promijeniti svoj put pisanja. Vjerojatno je, da su mnogi kritičari iz muzičkog svijeta propustili razumjeti tog utjecajnog kompozitora naprosto zato što nikada nisu sjedili i razgovarali s njim, stoga će u ovom predgovoru dodati neke bilješke s tog našeg sastanka.

Cigare marke Romeo i Julija ispunjavale su zrak dok sam Maestra pitala o tranziciji između "normalnog" života i umjetničkog života, o pronalaženju linije između tih dviju dimenzija.

"Ako si umjetnik, onda je nemoguće da budeš potpuno normalna. Prenoseš se u svakodnevni život, jedna od tvojih dimenzija mora ispasti, a ako se počneš prebacivati u "svakodnevno"; odviše čisto, počinješ polako zatvarati svoja čula za one stvari i pojave koje su dio tebe kao kreativnog bića. Taj luksuz, da budeš u stanju običnim stvarima podariti jednu neobičnu dimenziju, je nešto što možeš; ako si ti sam malo neobičan i hellip;."

Odmah postaje očigledno da je originalnost jedna od stvari koje su kompozitoru jako važne. On nastavlja;

„Možda je kanal percepcije i otvoren dok ste mladi, dok ste još uvijek uvjereni da imate pravo sve napraviti. Odrastanje znači da ćete se morati uhvatiti u koštac s neobičnim i ponekad iznenađujućim obavezama koje imate prema nekom određenom društvu. Etabilirane norme biti ćete nešto što se od vas očekuje i u tom trenutku postajete sve više obrtnikom, a manje umjetnikom.“

Pa koji je onda alternativni način života, pitam ja?

„Naravno da postoji jedna teška faza komponiranja u kojoj se kompozitor može osjećati beznadno, pitati se da li će ikada opet moći napisati nešto novo. Odluka da „danas“ morate sjesti i početi raditi na svojim skladbama je točno ista kao da sami sebi uzimate uzorak krvi. To je prva faza i stoga je to i najteži korak pri komponiranju.“

A koje faze dolaze nakon toga? Postaje li proces jednostavniji?

Tada počinjete gledati na svoja prošla ostvarenja. Odsvirate svoju najnoviju skladbu i onu prije nje, a onda onu prije te... Tada se počinjete pitati:

„Koji specifični sastojak je zapravo publiku privukao tim pjesmama?“

U tom trenutku morate biti svjesni da zapravo ne znate odgovor na to pitanje. Kad jednom počnete misliti da zaista znate tajni recept za stvaranje hita, trebali biste spakirati stvari i prestati komponirati. Jedina stvar koje morate biti potpuno svjesni je da, iako ste imali hit u notama koje ste napisali, još uvijek ga možete izgubiti tokom procesa snimanja. „Atmosfera“ kojoj ste poklonili toliko pažnje u procesu komponiranja, može tokom procesa produkcije, aranžmana ili snimanja, dati vašoj melodiji pogrešno značenje ili smisao.

Rezultat? Jedini način da osigurate da hit koji ste napisali na papiru zaista i postane hit među publikom je da ostanete iskreni prema srži, glavnom razlogu zbog kojeg ste napisali svoju pjesmu, od početka produkcije do zadnjeg miksa.

„Što je pretežno vaš glavni razlog za pisanje neke određene pjesme?“

„Ispružiti jednu priču“ na drugačiji način“ i time otvoriti nove prostore za nove ideje i avangardna rješenja, no ja također vjerujem da u tome treba imati neku mjeru i da ne treba biti previše van vremena, jer postoji rizik da vaš priča neće biti razumljiva. Možda je to jedan oblik pragmatizma, no to se kompozitorima često događa; briljantna skladba koja nije postigla očekivani uspjeh u vrijeme kada je bila stvorena, već je postigla mnogo godina kasnije. Ma koliko kompozitor bio ponosan što je skladba ipak na kraju postala hit, ostaje osjećaj gorčina, jer se to nije dogodilo u trenutku kada ju je on ushvaćeno prezentirao po prvi puta, već je bila pozdravljena „hladnim smiješkom“. Treba stoga raditi hrabro, ali i pažljivo s novim načinima i njihovim smjerovima.

Osim što ste dobili „hladne osmjehe“, što biste rekli su bili najnegativniji trenuci u vašoj karijeri?

Negativni trenuci su luksuz koji si možete priuštiti samo u mladosti, dok se život još čini beskonačnim. U mladim godinama, sve što je rezervirano za druge ljude o kojima čitate u novinama, za one koje ne poznajete.

Možda ponekad osjećate da ste vi sami imuni na te „loše trenutke“, no ja bih rekao da, ukoliko ste dovoljno sretni da izbjegnute smrt nekog tko vam je blizak, onda je najgore što vam se može dogoditi da vaš skladbe ne postignu uspjeh koji ste očekivali. Danas, kad kompozitor ima mudrost proteklih godina, te trivijalne stvari vas samo mogu nasmijati, a ljudi vas više ne mogu neugodno iznenaditi. Samo ugodno, stoga, nije bilo nekih, povijesno važnih, negativnih trenutaka.

Što biste rekli da je ključ za ostajanje na pravom putu u komponiranju?

U životu je najvažnija ravnoteža. Uspjete u onolikoj mjeri u kojoj vam pođe za rukom da jezičac vage života držite u sredini. Morate vjerovati u sebe, no i u Boga; vjerovati u sudbinu, no isto tako u to da ju možete i promijeniti. Vaša osjetila mogu odvesti na krivi put, no mogu vas i dovesti na put koji je bolji i sjajniji od onoga koji je zacrtala vaša sudbina.

Po Vašem mišljenju, koji su najvažniji elementi u glazbi?

Osim što se mora biti u potpunosti upoznat s melodijom i kako ona funkcionira, najvažniji je osjećaj za harmoniju. Morate imati tu finu mjeru kako bi kompozicija tekla bez zastoja. U tom procesu nije važna forma, već vaša sposobnost da manipulirate emocijama koje ste odabrali. Osnovno je da je kompozitor rođen s jednom specifičnom dimenzijom kreativnosti i ja ne vjerujem da za to postoji recept. Neki ljudi su rođeni za neke stvari. Baš kao što ja ne bih mogao biti dobar bankar, možda Vi ne biste mogli biti isti kao ja. Smatram da je to tajna ljudi i života.

Šemu mora kompozitor uvijek ostati vjeran?

Sebi samom.

Sa tim riječima, dragi čitače, počinjem Modernu ikonu.